

Messages from the Gospels

Randolph Dunn

Видавництво BibleWay

Видавництво BibleWay це некомерційне біблійне служіння, засноване Рендольфом Данном, покликане зробити біблійні уроки доступними для всіх, хто зацікавлений дізнатися більше про Бога та Його волю, а також проголошувати Христове послання про прощення та спокуту. Цьому сприяє його веб-сайт, biblewaypublishing.com, разом із журналом Life Abundant і біблійними уроками, наданими Міжнародним інститутом знання Біблії (ІВКІ).

Навчальна програма в ІВКІ складається з п'яти курсів, які містять приблизно п'ятдесят книг. Ці курси доступні для всіх, з можливістю отримати сертифікати курсу та диплом ІВКІ після закінчення навчання під керівництвом інструктора. Пропозиції ІВКІ доступні англійською мовою на thebiblewayonline.com, іспанською на elcaminobiblico.com, а також на кількох азійських мовах thebibleway.net.

Видавництво BibleWay дає дозвіл окремим особам ділитися, завантажувати та відтворювати ці уроки в некомерційних цілях, але забороняє будь-які зміни вмісту або стягнення плати за поширення. Важливо зазначити, що Міжнародний інститут знання Біблії не має акредитації, і навчання на його курсах не стягується.

Рендольф Данн, видавець

Послання з Євангелія

вступ

Адам і Єва

Бог створив людину на Свою подобу любові, вірності, милосердя, миру та вічної душі. Він посадив людину у вибране місце на землі, яке раніше створив, і яке в нашій Біблії називається Едемом, Едемським садом або Раєм. Тоді людині було дано лише кілька інструкцій і команд.

- Бог сказав їм: *Плодіться й розмножуйтеся, наповнюйте землю й оволодійте нею, і пануйте над рибою морською, і над птаством небесним, і над усім живим, що плазує на землі.* (Буття 1:28).
- Господь Бог взяв людину і поселив її в Едемському саду, щоб вона працювала та піклувалася про неї. (Буття 2:15)
- Ви можете вільно їсти з будь-якого дерева в саду; але ти не повинен їсти з дерева пізнання добра і зла, бо коли ти з'їси з нього, то неодмінно помреш». (Буття 2:16-17).

Під час спокуси з'їсти з дерева пізнання добра і зла вони піддалися своїй гордині й віддали перевагу Богу. Тепер сатана має контроль над людиною через смерть. Їхній непослух призвів до того, що Бог потребував повернення прощення. І покладу ворожнечу між тобою та між жінкою, і між

потомством твоїм та її потомством; Він розтрощить тобі голову, а ти вдариш його в п'яту». (Буття 3:15).

Померти стосується фізичної смерті, оскільки дерево життя було видалено. Це також стосується духовної смерті. Потім Бог почав процес відновлення людини до Себе через «Він», згадане вище.

він роздавить означає, що Сатана більше не в змозі контролювати людину через смерть.

Сила змії в її голові. Влада сатани була і є духовною смертю. Тому, розтрощивши йому голову, буде зруйновано його владу над духовною смертю.

Короткий зміст Адама і Єви:

Адам і Єва були першими людьми, створеними Богом на Його подобу любові, вірності, милосердя, миру та з вічною душею. Їх помістили в Едемський сад із завданням піклуватися про нього та дали лише кілька вказівок для дотримання. Однак сатана спокусив їх з'їсти з дерева пізнання добра і зла і вибрав себе, а не Бога. У результаті вони впали в гріх і смерть, що призвело до потреби в прощенні та відновленні до Бога. Бог пообіцяв послати когось, хто розтрощить голову сатани і поверне людину до Себе. Ця подія знаменує собою початок процесу повернення людини до Бога.

Авраам.

Після того як Авраам приніс Ісаака в жертву, Бог сказав: «За те, що ти зробив це і не пошкодував свого сина, свого єдиного сина, Я справді поблагословлю тебе, і Я справді розмножу потомство твоє, як зорі небесні та як пісок, що на березі моря. І нащадки твої посядуть брами ворогів своїх, і в нащадках твоїх

поблагословляться всі народи землі, бо ти послухався Мого голосу» (Буття 22:16-18).

- Авраам продемонстрував свою повну довіру до Бога, принісши в жертву свого обіцяного сина. І Ісаак був готовий віддати своє життя, виконуючи волю свого батька.
- Нащадки Авраама благословлять УСІХ людей, а не тільки євреїв. Пізніше Христос благословляє всі народи Своєю жертвою, яка принесла прощення та викуплення всім, хто Йому присвятив себе.

Мойсей

«Господь, Бог твій, підійме тобі Пророка, як я, з-поміж тебе, з братів твоїх, — його ти будеш слухати... І вкладу слова свої в уста його, і він промовлятиме до них усе, що я йому накажу». (Повторення Закону 18:15-16 ... 18).

- Мойсей був визволителем від фізичної неволі, великим провідником і законодавцем.

Девід

Коли виповняться дні твої (Давида), щоб ходити з батьками твоїми, Я відновлю потомство твоє після тебе, одного з твоїх власних синів, і встановлю його царство. Він збудує мені дім, і я зміцню його престол навіки. Я буду йому батьком, а він буде мені сином. Я не відберу від нього милості Своєї, як від того, хто був перед тобою, але закріплю його в домі своїм і в царстві своїм навіки, і трон його буде міцний навіки» (1 Хронік. 17:11-14).

Ваш нащадок єдиний.

Бог буде Його Батьком і Він буде Божим Сином

Бог установить Царство для Свого Сина

Син створить Дім, місце проживання для Бога та Його народу в Новому Царстві. Його трон навіки. Я буду йому батьком, а він буде мені сином.

Короткий зміст Авраама, Мойсея та Давида:

Авраам, Мойсей і Давид були важливими фігурами в Біблії, які відіграли унікальну роль у Божому плані щодо людства. Авраам виявив свою повну довіру до Бога, принісши в жертву свого сина, і йому було обіцяно, що його потомство благословить усі народи. Мойсей був великим провідником, законодавцем і визволителем від фізичної неволі. Він пророкував, що такий пророк, як він, прийде з людей і буде говорити слова Божі. Бог пообіцяв Давиду, що його нащадки заснуть вічне Царство та збудують дім для Бога та Його народу в новому царстві. Ці постаті відіграли вирішальну роль в історії Божого народу, і їхні пророцтва продовжують вселяти надію та віру в людей донині.

Йосип і Марія.

З обітниці Давиду, чого шукали євреї? Їхній Месія, земний визволитель.

Але Божа обіцянка Давиду полягала в тому, що один із його нащадків заснує Його царство та дім для Божої сім'ї в царстві, яке заснує Давидове потомство. Цей нащадок збудував би оселю Бога. В обіцянці не говорилося про відновлення царства Давида.

Настав час виконання Божої обіцянки Адаму і Єві, Аврааму, Мойсею та Давиду.

Гавриїл сказав: «Ти зачнеш в утробі, і народиш сина, і даси йому ім'я Ісус. Він буде великий і назветься Сином Всевишнього. І дасть йому Господь Бог престол Давида, батька

його, і царюватиме він у домі Якова навіки, і царюванню його не буде кінця». (Луки 1:31-33).

Коли настала повнота часу, Бог послав Свого Сина, народженого від жінки, народженого під законом, щоб відкупити тих, хто під законом. (Галатам 4:4-5).

Його Син- Син Божий у людському тілі Ісуса з Назарету - потомство Давида.

Викупити– купити, доставити, звільнити, звільнити.

«Таким чином відбулося народження Ісуса Христа. Коли його мати Марія була заручена з Йосипом, перш ніж вони зійшлися (як чоловік і жінка), виявилось, що вона вагітна від Святого Духа. А чоловік її Йосип, будучи справедливим і не бажаючи її осоромити, вирішив тихо розлучитися з нею. Але коли він міркував про це, ось ангел Господній з'явився йому уві сні, кажучи: «Йосипе, сину Давидів, не бійся взяти Марію за жінку, бо те, що в ній зачалось, — від Святого Духа. Вона породить сина, і ти даси йому ім'я Ісус, бо він спасе людей своїх від їхніх гріхів». (Матвій 1:18-21).

«Також Йосип пішов із Галілеї, з міста Назарету, до Юдеї, до міста Давидового, що зветься Вифлеєм, бо він був із дому й роду Давидового, щоб записатись із Марією, зарученою своєю, яка була вагітна. І поки вони були там, настав час їй народжувати». (Луки 2:4-7).

«Ангел Господній з'явився їм (пастухи поруч), і слава Господня осяяла їх, і вони сповнилися страху. І сказав їм ангел: «Не бійтеся, бо ось я благовіщу вам велику радість, яка буде для всього народу. Бо сьогодні народився вам у місті Давидовому Спаситель, Який є Христос Господь». (Луки 2:9-11).

«Коли настав час їхнього очищення згідно з Законом Мойсеєвим, вони принесли його до Єрусалиму, щоб поставити його перед Господом (як написано в Законі Господньому: Кожне тіло чоловічої статі, що відкриває утробу, буде названо святим для Господа») і принести в жертву, як сказано в Законі Господньому, «пару горлиць або двох молодих голубенят». Був же в Єрусалимі чоловік на ім'я Симеон, і був цей чоловік праведний і благочестивий, що чекав на втіху Ізраїля, і на ньому був Святий Дух. І було йому відкрито Духом Святим, що він не побачить смерті, перш ніж побачить Христа Господнього. І він увійшов у дусі до храму, і коли батьки внесли дитя Ісуса, щоб зробити для нього згідно звичаю Закону, він узяв його на руки, поблагословив Бога і сказав: «Господи, тепер відпускаєш слугу Свого з миром, за словом Твоїм; бо очі мої бачили Твоє спасіння (відкуплення, відродження), яке Ти приготував перед усіма народами, світло для об'явлення язичникам, і на славу Твого народу Ізраїля». (Луки 2:22-32).

Розрада Ізраїлю це те, що рабини називають Месію розрадником, утішителем згідно з Грецьким лексиконом Тайєра.

«Була пророчиця Анна, дочка Фануїла, з коліна Асира. Вона була в похилому віці, прожила з чоловіком сім років, відколи була незайманою, а потім овдовіла, аж до вісімдесяти чотирьох років. Вона не відходила від храму, відправляючи постом і молитвою вдень і вночі. І підійшовши тієї самої години, вона почала дякувати Богові та говорити про Нього всім, хто чекав визволення Єрусалиму». (Луки 2:36-38)

«Тож батьки його щороку ходили до Єрусалиму на свято Пасхи. І коли йому було дванадцять років, вони пішли за звичаєм. І як скінчилося свято, коли вони поверталися, хлопчик Ісус залишився в Єрусалимі. Через три дні вони знайшли його в храмі, сидючи серед учителів, слухаючи їх і запитуючи їх. І всі, хто слухав його, дивувалися розуму та відповідям його. Його мати сказала до нього: Чого, сину, ти так учинив з нами? Ось я та батько твій шукали тебе у великій біді. І він сказав їм: «Чому ви мене шукали? Хіба ви не знали, що Мені треба бути в домі Отця Мого?» (Лк. 2:41-49).

Короткий зміст Йосипа і Марії:

Йосип і Марія були обрані Богом бути земними батьками Ісуса Христа. Євреї шукали свого Месію, земного визволителя, але Бог пообіцяв Давиду, що один із його нащадків заснує Його царство та дім для Божої сім'ї в царстві, яке заснують нащадки Давида. Цей нащадок мав збудувати оселю для Бога. Коли прийшов час, Гавриїл оголосив Марії, що вона зачне і народить сина на ім'я Ісус, який буде Сином Всевишнього, і Господь Бог дасть йому престол його батька Давида. Марія виявилася вагітною від Святого Духа до того, як вони з Йосипом зійшлися. Уві сні Йосипу з'явився ангел, який запевнив його, що дитина Марії походить від Святого Духа і що він повинен назвати дитину Ісусом, бо він врятує свій народ від їхніх гріхів. Йосип і Марія поїхали до Віфлеєму на перепис, і там народився Ісус. Пастухів неподалік відвідав ангел і сповістив про народження Спасителя Христа Господа. Йосиф і Марія принесли Ісуса до храму, де Симеон і Анна, які чекали розради Ізраїлю, побачили і впізнали в ньому Христа. Коли Ісусові було дванадцять років, Йосип і Марія

знайшли Його в храмі, як він сидів серед учителів, слухав і запитував.

Чудеса довели, що Ісус є Богом у людському тілі.

«Іван Хреститель з'явився в Юдейській пустелі. Його послання було таким: «Зверніться до Бога і змініть свій спосіб мислення та дій, (покайтеся), тому що Царство Небесне близько».

Пророк Ісая говорив про Івана, коли сказав: «Голос волає в пустелі: Приготуйте дорогу для Господа! Випрямляйте стежки Йому!» (Мф. 3:1-3).

«Але коли він побачив багатьох фарисеїв і саддукеїв, які приходили хреститися, він сказав їм: «Ви, отруйні змії! Хто показав вам, як втекти від майбутнього гніву Божого? Робіть те, що доводить, що ви навернулися до Бога і змінили свій спосіб мислення та дій. Не думайте, що можете сказати: «Авраам — наш предок». Я можу гарантувати, що нащадки Аврааму тепер будуть зрубані (іудаїзм), і я хреститиму вас водою, але той, хто прийде після мене, не гідний хрестити його (Ісус). (занурити) вас Святим Духом і вогнем. Його віялка в його руці, і він збере свою пшеницю в комору, а лушпиння спалить у вогні, який неможливо погасити». (Матвія 3:7-12).

Ісус усуне тих, хто не змінить свого мислення та дій.

Іван хрестив, щоб привернути увагу євреїв до того, щоб вони змінили свій спосіб мислення та дій (покаялися) не заради прощення гріхів, а щоб повернутися до Божого наказу та відмовитися від вчень та традицій своїх рабинів. Він готував їх до Месії, який мав стати ідеальною спокутною жертвою, щоб усунути гріх тих, хто звернувся до Месії. Месія означає визволитель, визволитель.

«Чому ти христиш, якщо ти не Христос, ані Ілля, ані пророк?» Йоан відповів їм: «Я хрещу водою, але серед вас стоїть Той, якого ви не знаєте, Той, Хто йде за мною, Кому я недостойний розв'язати ремінця на сандалі Його» (Ін. 1:25-27).

«Наступного дня він побачив Ісуса, що йде до нього, і сказав: «Ось Агнець Божий, що бере на себе гріх світу!» (Івана 1:29-30) світ включає неєвреїв.

«Коли Ісус охрестився, то зараз же вийшов із води, і ось небо відкрилося перед ним, і побачив він Духа Божого, що сховався, як голуб, і спочив на ньому; і ось голос із неба сказав: «Це Син Мій Улюблений, Якого Я вподобав». «Тоді Ісус був відведений Духом у пустелю, щоб диявол спокушав Його». ... «Тоді диявол покинув Його, і ось Ангели прийшли й служили Йому». (Матвія 3:16-4:1; 11).

«Ісус, почувши, що Іоанн ув'язнений, повернувся до Галілеї. Покинувши Назарет, він пішов і оселився в Капернаумі на березі Галілейського моря». (Матвія 4:12-13).

«Відтоді Ісус почав говорити людям: «Зверніться до Бога і змініть свій спосіб мислення та дій, бо Царство Небесне близько!» (Матвія 4:17).

«Ісус обійшов усю Галілею. Він навчав у синагогах і поширював Добру Новину про Царство. Він також зціляв усі хвороби та недуги серед людей». (Матвія 4:17 також Марка 1:35-39; Луки 4:42-44).

«Коли Господь побачив її (вдову з Наїну), то змилосердився над нею і сказав їй: «Не плач». Тоді він підійшов і торкнувся носилок, а носії зупинилися. І він сказав: «Юначе, кажу тобі,

встань». І мертвий сів і почав говорити, і Ісус віддав його матері його». (Луки 7:13-15).

Але він сказав їм: «Ви дайте їм їсти». Вони сказали: «У нас не більше п'яти хлібів і двох рибин, якщо ми не підемо купити їжі для всіх цих людей». Бо було близько п'яти тисяч чоловіка. І він сказав своїм учням: «Нехай вони сідають групами приблизно по п'ятдесят». І вони так і зробили, і змусили їх усіх сісти. І, взявши п'ять хлібів і дві рибини, поглянув на небо і благословив їх. Тоді Він розломив хліби і дав учням, щоб розклали перед натовпом. І всі вони їли та ситі були. А те, що зосталося, позбирали, дванадцять кошиків уламків». (Луки 9:13-17).

«Там був один чоловік, який був інвалідом тридцять вісім років. Коли Ісус побачив його, що лежить, і дізнався, що він там уже багато часу, сказав йому: «Чи хочеш бути зціленим?» Хворий відповів йому: «Пане, не маю нікого, хто б опустив мене в купальню, коли вода збуриться, а поки я йду, інший спускається переді мною». 8 Ісус сказав йому: «Встань, візьми ложе своє та й ходи!» (Івана 5:5-9).

«Вони прибули на той бік моря, у країну Герасину. І коли Ісус вийшов із човна, зараз же зустрів його з гробів чоловік, опанований нечистим духом. Він жив серед могил. І вже ніхто не міг зв'язати його навіть ланцюгом, бо часто його зв'язували кайданами та ланцюгами, але він розірвав ланцюги, а сам кайдани злавав. Нікому не вистачило сил підкорити його. Вдень і вночі серед могил і на горах він завжди кричав і бити себе камінням. І коли здалека побачив Ісуса, то побіг і впав перед Ним. І скрикнувши гучним голосом, він сказав: Що тобі до мене, Ісусе, Сину Бога Всевишнього? Заклинаю Тебе Богом,

не муч мене! Бо Він казав йому: Вийди, душе нечистий, із чоловіка! І запитав його Ісус: «Як тебе звати?» Він відповів: «Мене звати Легіон, бо нас багато». І він благав його щиро, щоб не вислав їх із краю. А там на схилі паслося велике стадо свиней, і вони благали його, кажучи: «Пошли нас до свиней, увійдемо до них». Отже, він дав їм дозвіл. І вийшли нечисті духи, і ввійшли в свиней, і стадо, якого було близько двох тисяч, кинулося з кручі в море і потонуло в морі». (Марка 5:1-13).

Жінка-ханаанеянка з того краю вийшла й кричала: «Змилуйся надо мною, Господи, Сину Давидів, мою доньку сильно гнітить демон». Але він не відповів їй ні слова. І підійшли учні Його, і благали Його, кажучи: Відпусти її, бо вона кричить за нами. Він відповів: Мене послано лише до загиблих овець дому Ізраїля. Але вона підійшла і стала перед ним на коліна, кажучи: «Господи, допоможи мені». А той відповів: «Не годиться взяти хліб у дітей і кинути псам». Вона сказала: «Так, Господи, але й пси їдять крихти, що падають зі столу їхніх панів». Тоді Ісус відповів їй: «О жінко, велика твоя віра! Нехай буде тобі, як хочеш». І її дочка миттєво видужала». (Матвій 15:22-28).

«До нього прийшов сотник, благаючи допомоги. «Господи, — сказав він, — мій слуга лежить удома паралізований і в жахливих стражданнях». Ісус сказав йому: «Піду й зцілю його». Сотник відповів: «Господи, я не заслужив, щоб ти увійшов під мій дах». Але скажи тільки слово, і мій слуга одужає. Бо сам я людина підвладна, а під собою воїни. Я кажу цьому: «Іди», і він іде; і той, "Приходь", і він приходить. Я кажу своєму слугі: «Зроби це», і він робить це. Почувши це, Ісус здивувався і сказав тим, хто йшов за Ним: «Істинно кажу вам:

не знайшов Я нікого в Ізраїлі такої великої віри». (Матвія 8:5-11).

«Коли ж Марія прийшла туди, де був Ісус, і побачила Його, то впала до ніг Йому, кажучи Йому: «Господи, якби Ти був тут, не вмер би мій брат». Коли Ісус побачив, що вона плаче, і юдеїв, які прийшли з нею, також плачуть, Він був глибоко зворушений у Своїм дусі та дуже стурбований. А він сказав: Де ви його поклали? Вони сказали Йому: «Господи, прийди й побач». Ісус плакав. Отже, євреї сказали: «Подивіться, як він його любив!» Але деякі з них сказали: «Чи не міг Той, Хто відкрив очі сліпому, не дати йому померти?» Тоді Ісус, знову глибоко зворушений, підійшов до гробу. Це була печера, і камінь лежав на ній. Ісус сказав: «Віднесіть камінь». Марта, сестра померлого, сказала йому: «Господи, вже буде запах, бо він уже чотири дні помер». Ісус сказав їй: «Чи не казав Я тобі, що коли ти будеш вірувати, то побачиш славу Божу?» Отже, забрали камінь. А Ісус підвів очі й сказав: Дякую Тобі, Отче, що Ти почув Мене. Я знав, що Ти завжди вислухаєш Мене, але сказав це для людей, які стоять навколо, щоб увірували, що Ти послав Мене. Сказавши це, він скрикнув гучним голосом: «Лазарю, вийди». Померлий чоловік вийшов, його руки й ноги були зв'язані лляною стрічкою, а обличчя було загорнуте в полотно. Ісус сказав їм: «Розв'яжіть його, і відпустіть його». (Івана 11:32-44).

Демони визнали Його Богом:

«У синагозі був чоловік, який мав духа нечистого демона, і він закричав гучним голосом: «Ха! Що тобі до нас, Ісусе Назарянин? Ти прийшов нас знищити? Я знаю, хто ти — Святий Божий». (Луки 4:33-34).

Маса кричала:

«Коли Ісус наближався до Єрусалиму незадовго до Свого розп'яття, «Вони привели осла й ослия, і поклали на них свої плащі, а Він сів на них. Більшість натовпу розстелила на дорозі свої плащі, а інші зрізали гілки з дерев і стелили їх на дорозі. І натовпи, що йшли перед Ним і за Ним, вигукували: Осанна Сину Давидовому! Благословен, Хто йде в ім'я Господне! Осанна на висоті! І коли він увійшов до Єрусалиму, усе місто збурилось, кажучи: Хто це? А народ казав: «Це Ісус пророк із Назарету Галілейського». (Матвій 21:7-11).

Лідери євреїв відмовилися це визнати

«Багато євреїв, які відвідували Марію і бачили, що зробив Ісус, вірували в нього. Але деякі з них пішли до фарисеїв і розповіли їм, що зробив Ісус. Отже, первосвященики та фарисеї скликали раду. Вони запитали: «Що ми робимо? Цей чоловік творить багато чудес. Якщо ми дозволимо йому продовжувати те, що він робить, усі повірять у нього. Тоді римляни заберуть наше становище та нашу націю. Один із них, Кайяфа, який був первосвящеником того року, сказав їм: «Ви, люди, нічого не знаєте. Ви навіть не подумали про це: краще, щоб одна людина померла за людей, ніж для всього народу».

знищено.' Кайяфа не сказав це сам. Як первосвященик того року, він пророкував, що Ісус помре не просто за цей народ, але що Ісус помре, щоб об'єднати розпорошених дітей Божих і зробити їх одним цілим. (Івана 11:45-53).

Куди б не був Ісус, він здійснював дії (чудеса), які смертна людина не в змозі зробити, щоб довести, що Він був «сином Бога».

Підсумок доказів божественності Ісуса.

Чудеса, які здійснює Ісус, є доказом того, що він є Богом у людській подобі. Іван Хреститель підготував шлях для Ісуса, закликаючи людей покаятися і повернутися до Божих заповідей. Іван хрестив людей водою як символ їхнього бажання змінити свій шлях, але він також говорив про прихід Месії, який буде могутнішим за нього і хреститиме людей Святим Духом і вогнем.

Священне Писання розповідає про подію хрещення Ісуса, коли відкрилися небеса, Дух Божий зійшов на Ісуса, як голуб, і голос з неба проголосив, що Ісус є улюбленим Сином Бога. Ця подія знаменувала початок публічного служіння Ісуса, під час якого він мандрував Галілеєю, навчаючи в синагогах і творячи чудеса, зокрема зцілення хворих, годування тисяч людей кількома хлібами та рибою та воскресення мертвих.

Євангелія від Матвія, Марка, Луки та Івана використовують ці розповіді про чудеса Ісуса, щоб стверджувати, що вони є доказом його божественної природи. Автори повідомляють, що чудеса Ісуса були не лише вчинками доброти, але й проявом його влади над природою та надприродним царством, яким міг володіти лише Бог. Автори припускають, що вплив чудес Ісуса виходить за рамки простих людських здібностей і вказує на божественне джерело сили.

Загалом, Євангелія обґрунтовують божественність Ісуса на основі чудес, які він творив під час свого служіння, які, як

вони стверджують, є доказом того, що Ісус був не просто пророком чи вчителем, а радше Богом у людській формі.

Ісус проголошує добру новину

Після спокуси диявола Ісус повернувся до Галілеї. Те, що Він сказав і зробив, було записано Матвієм, Марком, Лукою та Іваном.

Матвій

«І ходив Він по всій Галілеї, навчаючи в їхніх синагогах і звіщаючи Євангелію Царства». (4:23; Марка 1:14-15).

- «Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне.
- «Блаженні плачучі, бо вони будуть утішені.
- «Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю.
- «Блаженні голодні та спрагли праведності, бо вони наситяться.
- «Блаженні милосердні, бо вони помилувані будуть.
- «Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога.
- «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться.
- «Блаженні гнані за правду, бо їхнє Царство Небесне.
- «Блаженні ви, коли інші вас ганьблять, і переслідуватимуть, і всяке лихе на вас будуть говорити неправдиво через мене.
- Радійте та веселіться, бо велика нагорода ваша на небі, бо так гнали пророків, що були перед вами. (Матвія 5:3-12).

«Увійдьте вузькими ворітьми, бо широкі ворота, і проста дорога, що веде до погибелі, і тих, що нею входять, багато. Бо

вужькі ті ворота, і важка дорога, що веде до життя, і мало тих, хто знаходить її». (Матвій 7:13-14).

«Не кожен, хто каже до Мене: «Господи, Господи», увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Отця Мого, що на небі». (Матвій 7:21).

Треба знати волю Отця, щоб мати змогу це зробити. Ісус є Словом і проголошував його, перебуваючи на землі, тому потрібно досліджувати вчення Ісуса, щоб дізнатися Слово Отця.

«Тож кожного, хто визнає Мене перед людьми, того визнаю й Я перед Отцем Моїм, що на небі, а хто відречеться (відмовляється визнати Ісуса Богом) або Мене перед людьми, того відречусь і Я перед Отцем Моїм, що на небі». (Матвій 10:32-33).

«Той, хто сіє добре зерно, — це Син Людський. Поле — це світ, а зерно добре — це діти Царства. Кукіль — це сини лукавого, а ворог, що посіяв його, — це диявол. Жнива — це кінець віку, а жінці — це ангели. пошли Своїх ангелів, і вони зберуть усі причини гріха та всіх порушників закону, і вкинуть їх у вогненну піч. (Матвій 13:37-43).

«Він їм відповів: «А чому ви порушуєте заповідь Божу заради передання свого?» (Матвія 15:3-4).

«Ісус відповів йому: «Благословенний ти, Симоне, сину Йони! Бо не плоть і кров відкрили тобі це, але Мій Батько, що на небі. 18 І Я кажу тобі, ти Петро, і на цій скелі Я збудую Свою церкву та ворота пекла (Не пекло, але грецьке *haidēs* місце

(стан) покійних душ-(Biblesoft's New Exhaustive Strong's Numbers and Згода) не перемаже» (Матвій 16:17-18).

Петро(від грецького слова Петрос, що означає ім'я) проголосив під божественним натхненням, що Ісус був Богом. Основа Царства і Діму Божого.

Цей камінь(від грецького слова Петра, що означає масив гірської породи) — гірська основа. (З грецького лексикону Теєра).

«Якщо хто хоче йти за мною, нехай зречеться себе (не ставить себе на перше місце), візьме свій хрест і йде за мною. Бо хто хоче зберегти своє життя, той його втратить, а хто погубить своє життя заради Мене, той знайде його. Бо яка користь людині, якщо вона здобуде весь світ, а життя пошкодує? Або що дасть людина взамін за життя своє? Бо Син Людський прийде з Ангелами Своїми у славі Свого Отця, і тоді Він віддасть кожному згідно з тим, що він зробив. Поправді кажу вам: є деякі з тих, хто тут стоїть, і не зазнають смерті, доки не побачать Сина Людського, що йде в Царстві Своїм» (Матвія 16:24-28).

Його, царство Ісуса, а не царство Давида. Оскільки ті, хто чує, мертві, Царство Ісуса тепер присутнє.

«Учителю, яке добро я маю зробити, щоб мати життя вічне?» А він йому каже: «Чому ти питаєш мене про добро? Є тільки один хороший. Якщо хочеш увійти в життя, дотримуйся заповідей». Він запитав його: «Які?» А Ісус сказав: «Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідчи неправдиво, шануй свого батька й матір і люби свого ближнього, як самого себе». Юнак сказав йому: «Усе це я зберіг. Чого мені ще бракує?» Ісус сказав йому: «Якщо ти хочеш бути досконалим, піди, продай

те, що маєш, і роздай убогим, і матимеш скарб на небі; і йди й іди за мною". Почувши це, юнак пішов засмучений, бо мав великі маєтки". (Матвій 19:16-22).

Цей молодий чоловік вірив, що може заслужити вічне життя (оскільки він сказав, що я повинен робити) «Що я повинен зробити, щоб мати вічне життя?» Він пішов незадоволений, оскільки, очевидно, залежав від свого багатства.

«Як ти думаєш? Було в одного чоловіка два сини. І пішов він до першого та й каже: «Сину, йди сьогодні й працюй у винограднику». І він відповів: «Я не буду», але потім передумав і пішов до іншого сина і сказав те саме: «Я йду», але не пішов.» Вони сказали: «Перший». Ісус сказав їм: «Істинно кажу вам: митарі та повії випереджають вас у Царство Боже. Бо Іван прийшов до вас дорогою праведності, і ви не повірили йому, а митники та повії повірили йому. І навіть коли ви це побачили, ви потім не змінили своєї думки й не повірили йому». (Матвій 21:28-32).

Розмова – це не покора. Покаяння з наступним виконанням є послухом.

«Царство Небесне можна порівняти з царем, який справив весілля для свого сина, і послав своїх слуг покликати запрошених на весілля, але вони не прийшли. Знову послав інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: Ось я приготував свій обід, мої воли та мої ситні телята зарізані, і все готове. Приходьте на весільний бенкет». Але вони не звернули уваги і пішли, один на свою ферму, а інші схопили його слуг, зневажили їх і вбили, і він послав своїх вбивць і спалив їхне

місто. Тоді він сказав своїм слугам, але ті, хто був запрошений, не були гідні. Ідіть, отже, на головні дороги і запросіть на весільний бенкет стільки ж, скільки ви знайти.¹ І вийшли ті слуги на дороги, і зібрали всіх, кого знайшли, і злих, і добрих, і наповнилася весільна зала гостями. Але коли цар увійшов подивитися на гостей, він побачив там чоловіка без весільного вбрання. І сказав йому: «Друже, як ти ввійшов сюди без весільного вбрання?» І він онімів. Тоді цар сказав слугам: «Зв'яжіть йому руки й ноги та киньте його в темряву зовнішню». Там буде плач і скрегіт зубів». Бо багато покликаних, та мало вибраних» (Матвія 22:2-14).

Примітка: Цар є Бог, Син є Христос, а християни є Нареченою Христа.

Ісус проголошував Добру Новину і творив чудеса, зокрема воскрешав мертвих людей до життя. Доказ, що Він був Божеством у людському тілі.

Багато євреїв, особливо лідери, відкинули Його та Його послання.

Ісус, Агнець Божий, приніс своє земне тіло Богові як єдину жертву за гріх, яка відкрила двері прощення та викуплення для всіх людей.

Короткий зміст Євангелія від Матвія:

Текст зосереджується на тому, як Ісус проголошує добру новину про Царство Боже в Галілеї, як це записано в Євангеліях від Матвія, Марка, Луки та Івана. Він навчав у синагогах і проголошував звістку надії та спасіння. Ісус також навчав про благословення, які чекають на тих, хто дотримується Божих заповідей, і про наслідки для тих, хто їх не виконує. Він говорив про важливість визнавати Його

перед іншими та наслідувати Його, навіть якщо це вимагає жертвувати мирським майном. Ісус наголошував на необхідності виконувати Божу волю і застерігав від слідування людським традиціям, які їй суперечать. Він проголосив, що визнання Петром своєї божественності є основою його церкви, і Він передбачив Своє друге пришествя, щоб судити кожного згідно з його вчинками.

Марк

«І вставши рано-вранці, як ще було темно, він пішов і вийшов на пусте місце, і там молився. І Симон і ті, що були з ним, шукали його, і знайшли його, і сказали йому: «Усі шукають тебе». І він сказав їм: «Ходімо до найближчих міст, щоб я міг проповідувати й там, бо для того я вийшов». І він ходив по всій Галілеї, проповідуючи в їхніх синагогах і виганяючи демонів». (Марка 1:35-39).

Ісус хотів, щоб багато людей отримали благословення, почувши Добру Новину про те, що Царство Небесне близько.

«І коли через натовп не могли підійти до Нього, то зняли дах над Ним і, зробивши отвір, спустили ложе, на якому лежав розслаблений. І коли Ісус побачив їхню віру, то сказав до розслабленого: «Сину мій, прощаються твої гріхи». (Марка 2:4-5).

Своїми діями вони засвідчили віру та віру.

«Чому він їсть із митниками та грішниками?» Почувши це, Ісус сказав їм: Лікаря потребують не здорові, а хворі. Я прийшов кликати не праведних, а грішників. (Марка 2:16-17).

Ті, хто вважає себе праведним і безгрішним, вірять, що не потребує прощення.

«І книжники, що прийшли з Єрусалиму, говорили: «Він одержимий Вельзевулом» і «князем демонів він виганяє бісів». (Марка 3:22).

«І коли Ісус вийшов із човна, зараз же зустрів Його з гробів чоловік, опанований нечистим духом. Він жив серед могил. І вже ніхто не міг зв'язати його навіть ланцюгом, бо часто його зв'язували кайданами та ланцюгами, але він розірвав ланцюги, а сам кайдани зламав. Нікому не вистачило сил підкорити його. Вдень і вночі серед могил і на горах він завжди кричав і бити себе камінням. І коли здалека побачив Ісуса, то побіг і впав перед ним. І скрикнувши гучним голосом, він сказав: Що тобі до мене, Ісусе, Сину Бога Всевишнього? (Марка 5:2-7).

«І покликав дванадцятьох, і почав посилати їх по двох, і дав їм владу над нечистими духами. Він наказав їм нічого не брати в дорогу, крім палиці: ні хліба, ні торби, ні грошей у поясі, але взутися в сандалі і не вдягатися в дві хітони. І сказав він до них: «Коли ввійдете в дім, залишайтеся там, аж поки не вийдете звідти. А якщо десь вас не приймуть і не послухають, то, виходячи, обтрусіть порошок, що на ногах ваших, на свідчення проти них». (Марка 6:7-11).

«І спитали Його фарисеї та книжники: «Чому учні Твої не живуть за переданням старших, а їдять нечистими руками?» А

Він їм сказав: «Добре Ісая пророкував про вас, лицемірів, як написано.

Цей народ устами шанує мене, а серце його далеко від мене; надаремно поклоняються мені, навчаючи заповідей людських наук». Ви покидаєте Божу заповідь і тримаєтеся передання людського» (Марка 7:5-8).

«І прийшли вони в Капернаум. І коли він був у домі, він запитав їх: "Про що ви розмовляли в дорозі?" Але вони мовчали, бо дорогою сперечалися між собою про те, хто більший. І сів, і покликав дванадцятьох. І сказав їм: «Коли хто хоче бути першим, нехай буде з усіх останнім і всім слугою». І, взявши дитину, поставив її посеред них, і, взявши на руки, сказав їм: «Хто прийме одну таку дитину в ім'я моє, той мене прийме, а хто прийме мене, не мене прийме, а Того, хто послав мене». (Марка 9:33-37).

Гордість собою, поразки переможуть роботу «слуги».

«Як важко буде тим, хто має багатство, увійти в Царство Боже!» І учні дивувалися його словам. Але Ісус знову сказав їм: «Діти, як важко ввійти в Царство Боже! Легше верблюду пройти крізь вушко голки, ніж багатому ввійти в Царство Боже». І вони були дуже здивовані, і сказали йому: Хто ж тоді може спастися? Ісус поглянув на них і сказав: «Для людини це неможливо, але не для Бога, бо все можливе для Бога». (Марка 10:23-28).

Багатство не дає прощення.

«Ісус сказав: «Істинно кажу вам: немає нікого, хто залишив дім, чи братів, чи сестер, чи матір, чи батька, чи дітей, чи землі, заради Мене та заради Євангелії, хто не отримає

сторицею тепер, у цей час, дома, і братів, і сестер, і матерів, і дітей, і землі, з переслідуваннями, а в майбутньому віці вічне життя. Але багато перших будуть останніми, а останні першими» (Марка 10:29-31).

Потрібно вирішити, чи сім'я важливіша за Христа та прощення

«І Ісус відповів їм: «Майте віру в Бога. Істинно кажу вам: хто скаже цій горі: «Підіймися й кинься в море», і не сумнівається в серці своїм, але вірує, що те, що він говорить, збудеться, буде йому. Тому кажу вам: усе, чого ви попросите в молитві, вірте, що отримаєте, і буде вам. І коли стоїте на молитві, прощайте, якщо маєте щось проти когось, тому щоб і Отець ваш, що на небі, простив вам провини ваші». (Марка 11:22-25).

Чи молимося ми, щоб гора з нашого життя була знята?

Яка заповідь найважливіша з усіх?» Ісус відповів:

«Найважливіша: «Слухай, Ізраїлю: Господь, Бог наш, Господь єдиний». І будеш любити Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім розумом своїм, і всією силою своєю. Друга така: «Люби свого ближнього, як самого себе». Немає іншої заповіді, більшої за ці». І сказав йому книжник: «Ти маєш рацію, Учителю. Ти правду сказав, що він один, і немає іншого, крім нього. І любити його всім серцем, і всім розумом, і всією силою, і любити ближнього свого, як самого себе, це набагато більше, ніж усі цілопалення та жертви». І коли Ісус побачив, що він мудро відповів, сказав йому: «Ти недалеко від Царства Божого». І після цього ніхто не наважувався більше запитувати його. (Марка 12:28-34).

Недалеко від Королівства не те, що в Королівстві.

«Та будьте пильними. Бо віддаватимуть вас на ради, і бити вас будуть у синагогах, і ви будете ставати перед правителями та царями заради Мене, щоб свідчити перед ними. І Євангеліє має бути проголошене перш усім народам. І коли приведуть вас до суду та видадуть вас, не турбуйтеся наперед, що ви говорите, але кажіть усе, що вам дано в ту годину, бо це не ви, хто але Дух Святий віддасть брата на смерть, і діти повстануть на батьків, і всі будуть ненавидіти вас за ім'я моє. (Марка 13:9-13).

Короткий зміст Євангелія від Марка:

Цей текст висвітлює дії та вчення Ісуса Христа, записані Марком у Біблії. Ісус проголошував Добру Новину про те, що Царство Небесне близько, і хотів, щоб її почуло багато людей. Він простив гріхи розслабленого чоловіка через його віру в Нього. Ісус спілкувався з грішниками та збирачами податків, заявляючи, що Він прийшов заради грішників, а не до праведників. Він також критикував фарисеїв за те, що вони залишили Божі заповіді, щоб слідувати людським традиціям. Ісус послав своїх учнів проповідувати і дав їм владу над нечистими духами. Він нагадав їм, що гордість собою перемагає роботу слуги. Ісус також сказав, що багатство не дає прощення, і тим, хто має багатство, важко увійти в Царство Боже. Однак у Бога все можливо.

Люк

«Він (Ісус) пішов у суботу до синагоги, і встав, щоб читати. І був даний йому сувій пророка Ісаї. Він розгорнув сувій і знайшов місце, де було написано: «Дух Господній на мені, бо Він

помазав мене звіщати добру новину вбогим, Він послав мене звіщати полоненим визволення, а сліпим прозріння, відпускати на волю пригноблених, проголошувати рік Господньої ласки». І він, згорнувши сувій, віддав його слугі, і всі в синагозі звернулися до нього, і він почав говорити: «Сьогодні сповнилося це Писання у ваших слухах».

Боже Слово до народівмає “Дух Господній зі мною. Він помазав мене звіщати Добру Новину бідним. Він послав мене звіщати в’язням гріха прощення і сліпим прозріння, прощати розбитим гріхом, сповіщати рік милості Господньої».

Цей переклад показує, що метою Ісуса було прощення гріхів Його жертвою. При цьому Він творив чудеса зцілення. Отже, Доброю Новиною було прощення гріхів, що дозволило викупити.

«Народ шукав Його і приходив до Нього, і хотів був не дати Йому піти від них, але Він сказав їм: «Я повинен звіщати Євангелію Царства Божого також і в інших містах, бо я для цього посланий». (Луки 4:42-43).

«Блаженні ви, коли люди вас ненавидять, і коли вас відкидають, і ганьблять, і зневажають ім’ям твоїм, як злим, за Сина Людського! Радійте в той день і стрибайте від радості, бо ось нагорода ваша велика на небі; бо так їхні батьки чинили пророкам». (Луки 6:22-23).

Схвалення людини земне, нічого не варте і ніщо в порівнянні з схваленням Бога.

«Іди й скажи Йоану, що ти бачив і чув: сліпі прозрівають, криві ходять, прокажені очищаються, глухі чують, мертві воскресають, убогим звіщається добра новина. І блаженний, хто не спокушається мною». (Луки 7:22-23).

«Невдовзі він пішов містами й селами, звіщаючи й несучи добру новину про Царство Боже». (Луки 8:1).

«Вийшов сіяч сіяти своє насіння». ... Ось така притча: Насіння – це слово Боже. Ті, хто на стежці, це ті, хто чув. Потім приходять диявол і забирає слово з їхніх сердець, щоб вони не повірили і не спаслися. А ті, що на скелі, це ті, що, почувши слово, приймають його з радістю. Але вони не мають кореня; вони деякий час вірять, а в часі випробування відпадають. А те, що впало в тернину, це ті, хто чує, але, йдучи в дорозі, вони заглушені турботами, багатством і насолодою життя, і їхній плід не дозріває. Що стосується доброго ґрунту, то це ті, хто, слухаючи слово, міцно тримає його в чесному та доброму серці, і приносить плід у терпінні». (Луки 8:8:5 і 11-15).

Сівач Євангелія не повинен нікого виключати, особливо тих, хто шукає.

«Я піду за тобою, куди б ти не пішов». І сказав йому Ісус: «Лисиці мають нори, і птахи небесні — гнізда, а Син Людський не має, де голову прихилити». Іншому він сказав: «Іди за мною». Але той сказав: «Господи, дозволь мені спочатку піти й поховати мого батька (почекай, поки він помре).» А Ісус сказав йому: «Залиш мертвих ховати своїх мертвих». А ти йди й проповідуй Царство Боже". Інший сказав: "Я піду за Тобою, Господи, але дозволь мені спочатку попрощатися з тими, хто вдома." Ісус сказав йому: "Ніхто, хто простягне свою руку.

«І сказав він до них: «Стережіться й стережіться всякої зажерливості, бо життя людини не залежить від достатку маєтку». (Луки 12:15-16).

«І не шукайте, що вам їсти та що пити, і не турбуйтеся. Бо цього шукають усі народи світу, а Отець ваш знає, що ви цього потребуєте. Натомість шукайте його царства, і це вам додасться. «Не бійся, чередо мала, бо Отець ваш зволив дати вам Царство. Продавайте маєтки свої та роздайте нужденним. Забезпечте собі мішки грошей, які не старіють, скарб на небесах, який не пропадає, де злодій не наближається й де міль не нищить. Бо де скарб ваш, там буде й серце ваше». (Луки 12:29-34).

Земне майно не може принести вічних насолод.

«Невже, Господи, тих, що спасаються, буде мало?» І сказав їм: «Постарайтеся увійти вузькими дверима. Бо багато хто, кажу вам, прагнутимуть увійти і не зможуть. Коли господар дому встане й замкне двері, а ти станеш стояти надворі й стукати в двері, кажучи: «Господи, відчини нам», тоді він відповість тобі: «Не знаю, звідки ти»» (Лк. 13, 23-25).

Багато тих, хто шукає, не бажають взяти на себе зобов'язання.

«Почувши це один із тих, що сиділи з Ним, Він сказав Йому: Блаженний кожен, хто їстиме хліб у Царстві Божому!» Але він сказав йому: Один чоловік влаштував великий бенкет і запросив багатьох. А під час бенкету він послав свого слугу сказати запрошеним: Ходіть, бо вже все готове. Але всі однаково почали виправдовуватися. Перший сказав йому: «Я купив поле, і мушу піти подивитися на нього». Будь ласка, вибачте мене». А інший сказав: «Я купив п'ять пар волів і йду

їх перевірити». Будь ласка, вибачте мене». А інший сказав: Я одружився, тому не можу прийти. Тоді слуга прийшов і повідомив про це своєму пану. Тоді господар дому розгнівався і сказав своєму слугі: «Вийди швидше на вулиці та провулки міста, і приведи бідних, і калік, і сліпих, і кульгавих». І сказав слуга: Пане, те, що ви наказали, виконано, і ще є місце. І сказав пан слугі: «Вийди на дороги та живоплоти, і змуси людей увійти, щоб мій дім наповнився». Бо кажу вам, що жоден із запрошених людей не скуштує мого бенкету» (Лк. 14:15-24).

Молодий син вимагав свою спадщину ЗАРАЗ, і батько віддав її йому. Але він безглуздо їх витратив. «Та коли він опам'ятався, то сказав: «Скільки наймитів мого батька мають надлишок хліба, а я тут гину з голоду! Я встану, піду до батька свого та й скажу йому: «Батьку, я згрішив проти неба і перед тобою». Я вже не гідний зватися твоїм сином. Поводься зі мною, як зі своїми наймитами.» І він устав, і прийшов до свого батька. Але коли він був ще далеко, його батько побачив його і змилосердився, і побіг, обійняв його та поцілував його. А син сказав йому: «Батьку, я згрішив проти неба і перед тобою. Я вже не гідний зватися твоїм сином». Але батько сказав своїм слугам: «Принесіть швидше найкращу одягу, і одягніть йому перстень, і обуть на його ноги, і приведіть відгодоване теля, і давайте з'їмо та порадуємося. (Луки 15:17-24).

Усі Божі діти (люди) нерозумно згрішили. Якщо ми змінимо свій спосіб мислення та дій і повернемося до Бога, Він простить.

«І сказав він своїм учням: «Спокуси гріха обов'язково придуть, але горе тому, через кого вони! Краще б йому

почепити жорна на шию і вкинути його в море, ніж увести в гріх одного з малих цих.

Спонування до гріха може принести вічне знищення.

Зверніть увагу на себе! Якщо згрішить брат твій, докори йому, і якщо він покається, то прости йому, і якщо він згрішить проти тебе сім разів на день і сім разів звернеться до тебе, кажучи: «Каюся», — прости йому» (Лк. 17:1-4).

«Вони приводили до нього навіть немовлят, щоб він доторкнувся до них. А учні, побачивши це, докоряли їм. Але Ісус покликав їх до Себе, кажучи: «Пустіть дітей приходити до Мене, і не забороняйте їм, бо таких Царство Боже. Поправді кажу вам: хто не прийме Царства Божого, як дитина, той не ввійде в нього». (Луки 18:15-17).

Маленька дитина беззастережно довіряє.

«І коли деякі говорили про храм, як він був прикрашений благородним камінням і приношеннями, він сказав: «Щодо цього, що ви бачите, прийдуть дні, коли тут не залишиться каменя на камені, що не буде зруйновано». І вони запитали Його: «Учителю, коли це станеться, і яка буде ознака, коли це станеться?» А він сказав: Глядіть, щоб вас не звели, бо багато хто прийде в ім'я моє, кажучи: це я! і "Час настав!" Не йдіть за ними, і коли ви почуєте про війни та заворушення, не лякайтеся, бо це має бути спочатку, але кінець не буде відразу». (Луки 21:5-9).

Храм був центром іудаїзму. Тут зберігалися всі записи родоводу левітів, щоб знати, хто має бути первосвящеником. Через кілька років нащадки Давида, Ісус з Назарету-Христос, Син Божий, заснують СВОЄ

царство (Свою Церкву), через кілька десятиліть (76 р. н. е.) Храм і Єрусалим будуть повністю зруйновані.

«Він розповів їм притчу: Подивіться на смоковницю та на всі дерева. Як тільки вони розпустяться, ви самі побачите та знаєте, що літо вже близько. Так само, коли ви побачите, що це діється, ви знаєте, що Царство Боже близько. Поправді кажу вам, не перейде рід цей, доки все не станеться. Небо й земля переминуться, а слова Мої не переминуться». (Луки 21:29-33).

Короткий зміст Євангелія від Луки:

Ці уривки з Євангелія від Луки висвітлюють деякі вчення Ісуса та його дії під час служіння. Ісус проповідував добру новину про Боже царство і творив чудеса, щоб допомогти хворим і пригнобленим. Він вважав, що схвалення Бога важливіше за схвалення людей, і закликав своїх послідовників шукати Божого царства, а не земних володінь.

Однак Ісус також зіткнувся з опозицією з боку деяких релігійних лідерів, які звинуватили його у використанні демонічної сили для здійснення чудес. Він застерігав своїх послідовників бути пильними проти жадібності та прагнути увійти у вузькі двері до спасіння.

Уривки також ілюструють важливість відданості та наполегливості в наслідуванні Ісуса, а також потребу ділитися доброю новиною з іншими. Ісус вірив, що будь-хто може отримати спасіння, незалежно від свого походження чи статусу, і він вітав усіх шукачів прийти і слідувати за ним.

Джон

«Спочатку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог. Він був на початку з Богом. Усе через Нього постало, і без Нього не повстало ніщо, що постало. У Ньому було життя, і життя було світлом для людей. Світло світить у темряві, і темрява не огорнула його». (Івана 1:1-5)

Ісус є Слово. Його послання про прощення вже близько.

«Він був у світі, і світ через Нього повстав, та світ Його не пізнав. Він прийшов до своїх, і свої його не прийняли. А всім, хто прийняв Його, хто вірує в Його ім'я, Він дав владу бути дітьми Божими, які народилися не від крові, ані від хотіння тіла, ані від волі чоловіка, але від Бога». (Івана 1:10-13)

- Важливо відзначити, що Ісус не прощав усім гріхи. Він лише дає право на прощення гріхів, а не прощає всіх.

«Наступного дня він побачив Ісуса, що йде до нього, і сказав: «Ось Агнець Божий, що бере на себе гріх світу!» (Івана 1:29-30)

- Агнець Божий, Ісус, є джерелом, якого потрібно шукати, щоб очиститися від гріха.

«Істинно, істинно кажу вам: коли хто не народиться згори, не може побачити Царства Божого». Никодим сказав Йому: «Як може людина народитися, будучи старою? Чи може вона вдруге ввійти в утробу матері своєї і народитися?» Ісус відповів: «Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться від води й Духа, не може ввійти в Царство Боже». (Івана 3:3-5)

- Народження вимагає союзу. Щоб народитися з води і духу, необхідна єдність людини і Бога. Це відбувається через хрещення в Христовій крові.

«Як Мойсей підняв змія в пустелі, так має бути піднятий Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав життя вічне». (Івана 3:14-15)

«Істинно, істинно кажу вам: кожен, хто слухає Мого слова і вірує (грецьке слово *pistero*, що означає зобов'язуватись або довіряти Йому), Хто послав Мене, той має життя вічне. Він не приходить на суд, але перейшов від смерті до життя». (Івана 5:24)

«Не маєте слова Його, щоб перебувало в вас, бо не вірите Тому, Кого Він послав. Ви досліджуєте Святе Письмо, бо думаєте, що в ньому маєте життя вічне; і вони свідчать про Мене, а ви відмовляєтеся прийти до Мене, щоб мати життя». (Івана 5:38-40)

- Святе Письмо не дає життя. Саме Христос є тим, хто дає життя, і Він повинен перебувати у вашому внутрішньому єстві.

«Хто харчується (у деяких версіях їсть) мою плоть і п'є мою кров, той перебуває в мені, а я в ньому. Як живий Отець послав Мене, і Я живу Отцем, так і кожен, хто Мене споживає, житиме Мною. Це той хліб, що зійшов із неба, а не такий, як їли батьки та й померли. Хто споживатиме цей хліб, той житиме вічно» (Івана 6:56-58).

- Харчується або їсть(грец. *troógoon* гризти, жувати) підкреслює повільний процес; воно вживається

метафорично щодо звички духовно харчуватися.
(Тлумачний словник Vine)

«Коли ви піднесете Сина Людського, тоді пізнаєте, що це Я, і що Я нічого не чиню від Себе, але говорю так, як навчив Мене Отець. І Той, Хто послав Мене, перебуває зі Мною. Він не залишив Мене одного, бо Я завжди чиню те, що Йому до вподоби». (Івана 8:28-29)

«Ісус відповів їм: «Істинно, істинно кажу вам: кожен, хто чинить гріх, той раб гріха. Раб не залишається в домі назавжди, а син залишається навіки. Отже, коли Син вас визволить, ви справді будете вільні». (Івана 8:34-36)

- Людина має вибір бути рабом гріха або звернутися до Бога, щоб стати Його слугою. «Хрещення, яке відповідає цьому, тепер спасає вас не як видалення бруду з тіла, але як звернення до Бога за чистою совістю через воскресіння Ісуса Христа». (1 Петра 3:21)

«Я добрий пастир. Я знаю Своїх і Мої знають Мене, як Отець знає Мене і Я знаю Батька; і я кладу своє життя за овець. І в мене є інші вівці, які не з цієї кошари. Я мушу привести й їх, і вони послухають мого голосу. Тож буде одна отара, один пастир. Тому Отець любить Мене, що Я кладу своє життя, щоб знову прийняти його. Ніхто не забирає його від мене, але я віддаю його сам від себе. Я маю владу віддати його, і маю владу знову взяти його. Це доручення Я отримав від Мого Отця» (Івана 10:14-18).

«Ісус сказав йому: Я є дорога, і правда, і життя. Ніхто не приходять до Отця, як тільки через Мене. Якби ви знали Мене,

то знали б і Отця Мого. Відтепер ви знаєте Його і бачили Його». (Івана 14:6-7)

- Вічне життя з «Батьком» доступне лише через послух Христу.

«Якщо ви будете любити Мене, то будете зберігати Мої заповіді. І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб був із вами навіки, Духа правди, Якого світ прийняти не може, бо не бачить Його і не знає Його. Ви знаєте Його, бо Він з вами перебуває і в вас буде». (Івана 14:15-17)

Короткий зміст Євангелія від Івана:

Цей текст з Євангелія від Івана підкреслює важливість Ісуса Христа та його послання про прощення. Це пояснює, що Ісус є Словом, і через нього все було створено. Там також зазначається, що Ісус дає кожному можливість отримати прощення гріхів. Щоб народитися знову, необхідна єдність з Богом, і це відбувається через хрещення в крові Христа. Христос є джерелом, якого потрібно шукати, щоб очиститися від гріха. Святе Письмо не дає життя; саме Христос є життям, і Він повинен перебувати у вашому внутрішньому естві. Через віру та відданість Христу людина може мати вічне життя та свободу від гріха. Ісус також називає себе Добрим Пастирем, який кладе своє життя за своїх овець, і як дорогу, істину та життя, і ніхто не приходять до Отця, як тільки через нього.

Агнець Божий

«Я вийшов від Отця і прийшов у світ, і тепер покидаю світ і йду до Отця». «Коли Ісус промовив ці слова, Він звів очі Свої до неба й сказав: «Отче, прийшла година; прослав Свого Сина, щоб Син прославив Тебе, бо Ти дав Йому владу над кожним

тілом, щоб дати вічне життя всім, кого Ти дав Йому. А це життя вічне, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його. Я прославив Тебе на землі, виконавши діло, яке Ти дав мені виконати. А тепер, Отче, прослав Мене перед собою тією славою, яку Я мав у Тебе до появи світу». (Івана 16:28 - 17:1-5)

- Робота Ісуса полягала в тому, щоб проголошувати духовне Царство близько і що нове місце проживання для Бога, серце людини, а не фізична будівля.

«Нині ж іду до Тебе, і це говорю в світі, щоб вони мали радість Мою повну в собі. Я дав їм Твоє слово, і світ зненавидів їх, бо вони не від світу, як і Я не від світу. Не прошу, щоб Ти їх зі світу забрав, але щоб Ти їх зберіг від лукавого. Вони не від світу, як і Я не від світу. Освяти їх правдою; твоє слово правда. Як Ти мене послав у світ, так і я їх у світ послав. І за них Я посвячую себе, щоб і вони були освячені правдою. «Не про них тільки прошу, але й про тих, які через їхнє слово повірять у Мене, щоб усі були одно, як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, щоб і вони були в Нас, щоб увірував світ, що Ти послав Мене». (Івана 17:13-21)

«Відряд вояків, їхній старшина та юдейські офіцери схопили Ісуса та зв'язали Його. Спочатку вони привели його до Анни, бо він був тестем Кайяфи, який того року був первосвящеником. Саме Кайяфа порадив юдеям, що було б доцільно, щоб одна людина померла за людей». (Івана 18:12-14)

- Розпочався процес принесення Богові жертви за гріх.

«І повели Ісуса з дому Кайяфи до резиденції правителя. Був ранній ранок». (Івана 18:28)

«Тож Пилат знову увійшов до свого штабу, покликав Ісуса і сказав Йому: Ти Цар Юдейський?» Ісус відповів: «Ти сам це кажеш, чи інші тобі сказали про Мене?» Пилат відповів: «Хіба я юдей? Твій народ і первосвященики видали тебе мені. Що ти зробив?» Ісус відповів: «Моє царство не від цього світу. Якби моє царство було від цього світу, Мої слуги воювали б, щоб я не був виданий юдеям. Але моє царство не від світу». Тоді Пилат сказав Йому: Отже, Ти Цар? Ісус відповів: Ти кажеш, що Я Цар. Я на те народився і на те прийшов у світ, щоб свідчити правду. Кожен, хто від правди, слухає Мого голосу. (Івана 18:33-37)

«Тож вони взяли Ісуса, 17 і він вийшов, несучи власний хрест, на місце, яке зветься Лобом, що по-арамейськи зветься Голгофа. 18 Там Його розп'яли». (Івана 19:16-18)

«Пилат також написав напис і поставив його на хресті. Там було написано: «Ісус із Назарету, Цар Юдейський». (Івана 19:19)

«Після цього Ісус, знаючи, що вже все скінчилося, сказав (на сповнення Писання): «Я спраглий». Там стояв глек, повний кислого вина, тож губку, повну кислого вина, поклали на гілку ісопу й піднесли до рота Йому. Коли Ісус прийняв кисле вино, він сказав: «Звершилося!» і, схиливши голову, віддав духа». (Івана 19:28-30)

- Тепер Агнець Божий був принесений в жертву.

Короткий зміст The Lamb of God:

Текст розповідає історію життя та місії Ісуса Христа, як це описано в книзі Івана в Біблії. Ісус проголошує духовне царство і нове місце проживання Бога в серцях людей, а не

фізичну будівлю. Він також навчає своїх послідовників істини та слова Божого і молиться, щоб вони були освячені (зробити «святими» або «відділеними» з певною метою) у правді.

У тексті також описується арешт Ісуса, суд і розп'яття, де він приноситься Богові в жертву за гріх. Ісуса приводять до Пилата, який питає його про те, що він Цар юдейський. Ісус пояснює, що Його Царство не від цього світу і що Він прийшов у світ, щоб свідчити про правду. Потім його розп'яли, а Пилат написав напис, проголошуючи його царем юдейським. Ісус помирає на хресті, виконуючи Святе Письмо та проголошуючи, що його місія завершена.

Воскресіння – перемога над смертю, влада сатани над людиною

А першого дня тижня Марія Магдалина прийшла до гробу рано, як ще було темно, і побачила, що камінь від гробу відірвано. А Марія стояла і плакала біля гробу, і, плачучи, нахилилася, щоб заглянути в гріб. І побачила вона двох ангелів у білому, що сиділи там, де лежало тіло Ісуса, один біля голови, а другий біля ніг. Вони сказали їй: Жінко, чого ти плачеш? Вона сказала їм: «Забрали Господа мого, і я не знаю, де поклали Його». Сказавши це, вона обернулася і побачила Ісуса, що стоїть. (Івана 20: 1-2, 11-14)

- Вічна смерть була видалена. Сатана переможений. Перемога належала Христу.

«Ісус сказав їй: «Жінко, чого ти плачеш? Кого шукаєш?» Подумавши, що це садівник, вона сказала йому: «Пане, якщо ти забрав його, скажи мені, де ти його поклав, і я заберу

його». Ісус сказав їй: «Маріє». Вона обернулася і сказала йому арамейською: «Раббоні!» (Що означає Вчитель). Ісус сказав їй: «Не чіпляйся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця, але піди до братів Моїх і скажи їм: «Я йду до Отця Мого й Отця вашого, до Бога Мого й Бога вашого» (Івана 20:15-17).

«Увечері того дня, першого дня тижня, коли двері, де були учні, були замкнені через страх перед юдеями, прийшов Ісус, став посеред них і сказав їм: «Мир вам». Сказавши це, він показав їм руки і бік. Тоді учні зраділи, побачивши Господа. Ісус знову сказав їм: «Мир вам! Як Отець послав Мене, так і Я посилаю вас». І, промовивши це, дихнув на них і сказав їм: «Прийміть Духа Святого». (Івана 20:19-22)

Воскресіння Христа довело, що Він був Богом у людському тілі – Емануїл, Бог з нами. Раніше Ісус сказав Марті: «Я є воскресіння і життя. Хто вірує в Мене, хоч і помре, але житиме, а кожен, хто живе та вірує в Мене, не вмере повіки. (Івана 11:25-26)

«Хоч двері були замкнені, Ісус прийшов, став серед них і сказав: «Мир вам». Тоді він сказав Фомі: «Поклади свій палець сюди, і подивися на Мої руки; і простягни свою руку, і поклади її в мій бік. Не не вір, а вір». Хома відповів Йому: Господь мій і Бог мій! Ісус сказав йому: «Ти увірував, бо побачив Мене? Блаженні ті, що не бачили, але увірували». (Івана 20:26-29)

Слідом за сатаною, який безуспішно спокушав Ісуса, Він пішов до людей, через яких Бог через Мойсея дав їм свободу від рабства та закони, за якими вони могли жити, як Йому до вподоби. Він проголосив тим, хто знав закон, покаятися (змінити своє мислення та діяти), бо Царство було близько.

Короткий зміст «Воскресіння:»

Воскресіння Ісуса Христа є центральною подією християнства. Згідно з текстом, у перший день тижня Марія Магдалина підійшла до гробниці, де був похований Ісус, і виявила, що камінь був відсунутий. Вона побачила двох ангелів, які сказали їй, що Ісус воскрес із мертвих. Пізніше Ісус явився Марії та іншим учням, доводячи, що Він переміг смерть і сатану. Його воскресіння продемонструвало, що Він був Сином Божим і що вічне життя було доступне для тих, хто повірив і був відданий жити для Нього в Ньому.

Крім того, текст пояснює, що воскресіння Ісуса було знаком того, що Він був Богом у людському тілі, Еммануїл, тобто Бог з нами. В Івана 11:25-26 Ісус сказав Марті: «Я є воскресіння і життя. Кожен, хто вірує в Мене, хоч і помре, але житиме, і кожен, хто живе та вірує в Мене, не вмере повіки». Це твердження підкреслює важливість віри в Ісуса як шляху до вічного життя. Ісус також наставляв Своїх послідовників покаятися і змінити свій шлях, спосіб мислення та дій, оскільки Царство Боже було близько.

Воскресіння Ісуса є ключовою подією в християнстві, що символізує перемогу над смертю та сатаною. Своім воскресінням Ісус продемонстрував Свою божественність і дав засоби для вічного життя тим, хто вірить у Нього. Воскресіння є центральним принципом християнського богослов'я, яке підкреслює важливість віри та покаєння для тих, хто шукає шляху до спасіння.

Короткий зміст – послань з Євангелія

Смерть і воскресіння Ісуса:

- виконав Божу обітницю і знищив силу смерті сатани.
- благословив усіх людей, надаючи можливість повернутися до Бога.
- Як нащадок Давида, Він за кілька днів у день П'ятидесятниці заснував а

Духовне Царство, не від цього світу, де Бог помістив Своїх людей очищеними гріха через кров "Агнця Божого".

- У день П'ятидесятниці Батько виконав Свою обіцянку, і Ісус злив Духа. «Отож, вознісся по правиці Божій і прийнявши від Отця обітницю Святого Духа, Він вилив те, що ви бачите й чуєте». (Дії 2:33) Хрещення Святим Духом — це те, що Ісус зробив Духом у день П'ятидесятниці на виконання обіцянки Батька — Ісус вилив Духа на кожне тіло. Тоді Дух став доступним для всіх спасених людей, незалежно від раси (єврей чи язичник) чи ролі в правлінні Бога (священик, пророк тощо). Примітка: Хрещення Духом завжди було обіцянкою, а ніколи не наказом. (З «Святого Духа» Джо МакКінні)

«Тож нехай увесь Ізраїлів дім знає напевно, що Бог учинив Господом і Христом цього Ісуса, Якого ви розіп'яли. «Почувши це, вони розчулились серцем і сказали до Петра та до решти апостолів: «Що нам робити, браття?» А Петро сказав їм: «Покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа на прощення ваших гріхів, і ви отримаєте дар Святого Духа. Бо обітниця для вас, і для дітей ваших, і для всіх, хто далекий, кожного, кого Господь, Бог наш, покличе до Себе". І багатьма іншими словами він свідчив і продовжував

умовляти їх, кажучи: "Рятуйтеся від цього лукавого покоління". Тож ті, хто прийняв його слово, охристилися, і приєдналося того дня близько трьох тисяч душ. (Дії 2:36-41)

Короткий зміст – послань з Євангелія:

Послання з Євангелія зосереджені на смерті та воскресінні Ісуса. У тексті підкреслюється, що жертва Ісуса виконала Божу обітницю та знищила владу Сатани над смертю, надаючи всім людям можливість повернутися до Бога. Як нащадок Давида, Ісус заснував духовне царство в день П'ятидесятниці, де Божий народ очищається від гріха кров'ю «Агнца Божого».

Святе Письмо наголошує на значенні дня П'ятидесятниці, коли Отець виконав Свою обітницю і злив Святого Духа, таким чином виконавши обітницю Отця. Це зробило Дух доступним для всіх спасених людей, незалежно від їх раси чи ролі в царстві Божому.

Текст завершується цитатою з Дії 2:36-41, де Петро закликає людей покаятися (змінити спосіб мислення та дій) і охриститися в ім'я Ісуса Христа для прощення їхніх гріхів. Ця обітниця для всіх людей, і ті, хто прийняв його слово, охристилися, і того дня додалося близько трьох тисяч душ. Загалом у короткому викладі наголошується на жертві Ісуса та на можливості, яку вона дає людям викупитися та повернутися до Бога.